Enderrock | Redacció | Actualitzat el 02/06/2011 a les 16:30

El genoma musical de Nico Roig

El guitarrista i cantant debuta amb Amniòtic Records

Nico Roig ha flirtejat amb el jazz, la mÃºsica clÃ ssica contemporÃ nia i la improvisaciÃ³. Ara presenta el seu primer disc, amb composicions prÃ²pies en catalÃ . Es titula *Tonada del genoma humÃ * i l'ha editat AmniÃ²tic Records, el segell de **Pau VallvÃ©**.

"Autobús buit", de Nico Roig

Instal·lat des de l'any 2000 a la ciutat de Brussel·les, **Nico Roig** ha participat en projectes com **Os Meus Shorts** i **The Crappy Mini Band**, amb qui ha fet gires pel Japó, Holanda, Itàlia i l'Estat espanyol. L'edició de *Tonada del genoma humà* forma part del que el mateix **Roig** ha definit com "un subtil retorn". "Visc a Brussel·les perquè és on tinc més feina, però m'agrada molt Barcelona i últimament hi vinc més sovint." Amb un peu a cada banda, doncs, **Nico Roig** presenta una sèrie de cançons que havien nascut inicialment per al projecte **S'Acobla**, de caire molt més experimental. "Hi havia algunes peces, però, que eren més discretes, gravades a casa, i que tampoc hi acabaven d'encaixar. Van ser les que van agradar a en Pau." **Vallvé** i **Roig** no tenien una relació especial, més enllà d'haver coincidit fa anys en una escola de música. "Li vaig enviar les cançons perquè me'n donés la seva opinió, i em va sorprendre molt que volgués editar-les", explica el músic.
El primer senzill de *Tonada del genoma humà* és "Autobús buit", del qual s'ha realitzat un clip a càrrec d'Àlex Serrano. Entre altres projectes, Serrano és responsable de la realització audiovisual de l'espectacle *Room* de **Standstill**. Al disc de **Nico Roig** hi han col·laborat el mateix **Vallvé** i Raül Fernández, **Refree**, amb qui **Roig** ha col·laborat regularment. "És un disc que parteix de la guitarra i la veu com a fils conductors de la cançó", explica. "Guitarra i veu són el més important, són sempre en un primer terme, i al voltant d'aquests dos elements es van construint els temes." "Són cançons que parlen de temes universals i que ens sembla que coneixem des de sempre, com si les portéssim inscrites a l'ADN", explica el músic a l'hora de justificar el títol de l'obra.